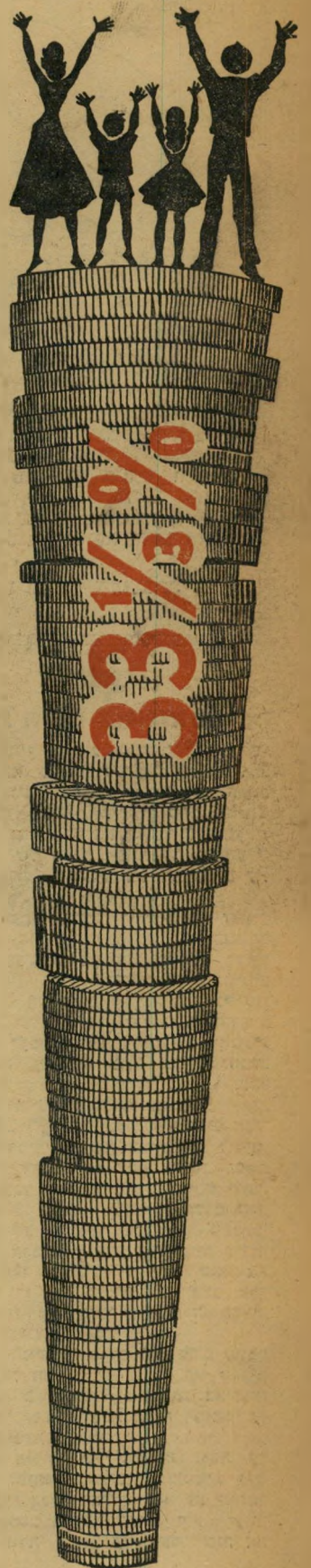

ההצלחה תאיר לך פנים

בעזרת חשבון "חסכון פרס"
בנק דיסקונט
לישראל בע"מ

טרח דוד בן-גוריון לגנות את צביעותו האקטיביסטית של "המנהיג הציוני-כללי אשר לא היה כל כך אקטיביסטי בזמן שהיה חבר בממשלה".

השבוע, החליט ברנשטיין כי התקפות אלה מחייבות אותו להפך במידת-מה את הסדר דירתו. אומנם, קבע הוא בהבוקר, "נבצר ממני מטעמי בטחון להודיע בכנסת מה נאמר באמת בישיבות אשר דנו על מבצעים צבאיים".

אולם, סיפר ברנשטיין בגלותו טפה, "הצבעתי דהקא בעד הצעה לפרצת הסגר אילת. זה היה בשעה שעוד לא היתה סכנה ממשית להשמדת המדינה, אך כאשר היו נתונים מספיקים לחשוב שבשעת אילת, שחשיבותה היתה ברורה לי, תוכל למצוא פתרון על-ידי פעולה לוקאלית ומצומצמת, שלא תגרום להתלקחות יותר רחבה".

"ההחלטה", סיים ברנשטיין את גילוייו, "לא בוצעה מעולם".

דת

אפשטיין חוזר לחדרה

הפועל הצנום והחלוש לא בלט במיוחד בין חמשת מייסדי המושבה חדרה. הוא קרוב כמו כולם, אך לא החזיק מעמד וירד חזרה לקובנה, בירת ליטא. כעבור 25 שנה כבר היה מפורסם בכל העולם היהודי: משה מרדכי אפשטיין, הגאון שיסד בפרבר סלובוטקה, ליד קובנה, את ישיבת כנסת ישראל, אליה הגרו 500 בחורים בכל קצות אירופה.

ישיבת סלובוטקה הפכה אבי-טיפוס לדמותה של ישיבה יהודית*. כשעמד אפי שטיין להחזיר את נשמתו לברוא, כינס את

מחבר-מודעה פרלשטיין

אל תיבת הדואר

תלמידיו והנחיל להם מצחה: להתפורר בתבי העולם ולייסד ישיבות כמותה. הם עשו זאת בהתלהבות ובשקדנות שהיו ראויים לירושו של אפשטיין הגדול.

זעם קדוש. אחד התלמידים היה אלחנן פרלמוטר. בלבו עלה רעיון גדול: שמן הי ראוי להביא ישיבה למושבה החקלאית שנוסדה על-ידי אפשטיין וארבעת חבריו. לפני

* ב-1929 הועברה לחברון, נפלה שם קרבן לשחיטה הגדולה של אותה שנה, נוסדה מחדש בירושלים ונקראת שם ביום ישיבת חברון.

במדינה

נסים קצרים) פעמים (כאשר הוא נכנס וכאשר הוא יצא מן הדואר). 2. בחור (גיל 20) שהיא דיברה אתו. פנים חומים חיוורים. שחמתן? לא גבוה, נחמד, היה לבוש חליפה (צבע חום אפור). לפנות: ת. ד. 375, חיפה.

ליד הטקסט המזור, הודפסה תמונה של יפהפיה שחרחרת, אשר נגורה מן הסתם מתוך עתון קולנועי. "תמונה זו", כתב מחבר המודעה האלמוני, "אינה של הי

20 שנה הופיע בחדרה, הביא עמו כמה בחורים ממקומות שונים בארץ, השתכן בחצר ההיסטורית של המושבה ויסד את ישיבת חדרה.

המושבה קיבלה את פניהם באהדה. רבים מכני חדרה היו מעולי ליטא, ארץ שהיתה מפורסמת באהבתה ליישובות. אחת הדמויות הסגוניות ביותר במושבה, שלמה מאירסון, ראש-המועצה לשעבר (שסולק מתפקידו דהקא על-ידי הרתיים) הקדיש לה את כל חייו.

אל תקרע מודעה זו ואל תדביק עליה

כי בזה תלויה הכנסת סכום נכר של מטבע זר מחוץ לפרס של 1250.- ל"י (אלף ומאתים חמישים לירות) ינתן למי שמסכים לפחות 12 פרס עדים הבאים בירושה גדולה. אותו הפרס של 1250.- ל"י ינתן גם לבחור ולבחורה המבוקשים לחור.

כפנין ירושה גדולה מחפשים:

1. בחורה ברונית (גיל 20) שהיתה ב"ד לאוקטובר 1956 (יום ב' בדאר המרכזי בחיפה (ע"י הנמל) בין השעות 11 - 12 בבקר. בתור למברקים.

סימנים: שערות שחורות אבל פנים לבנים חיוורים. עינים גדולות. שפתים קטנות מלאות. נחמדה. גבה בינוני. - היתה לבושה (ספק מה) חולצה לבנה, חצאית כההה ירוקים, ועל-סירה ארוכות. היא הסתכלה על נכה (כלי רגל, מבגדים קצרים) פעמים (כאשר הוא נכנס וכאשר הוא יצא מן הדואר).

2. בחור (גיל 20) שהיא דיברה אתו. פנים חומים חיוורים. שחמתן? לא גבוה. נחמד. ליה לבוש חליפה (צבע חום-אפור).

לשיחת: ת. ד. 375, חיפה

Cette photo est pas de la s. elle est destinée à être utilisée dans les journaux et les revues. Demandez nos conditions de location et les détails de la location à l'adresse ci-dessus. Une question pour tous répondre est à Colossal.

תמונה זו אינה של החברה המבוקשת אלא דמות לזיהוי בלבד. עינים חומות, שחמתן? לא גבוה, נחמד, היה לבוש חליפה (צבע חום אפור). לפנות: ת. ד. 375, חיפה.

המודעה המפתורית

עצות, מתיחות והצעה טליפאטית

בחורה המבוקשת, אלא דומה לה (אבל גבות העינים יותר דקות? שפתים יותר שטוחות?) תשאלו אנשים בדואר אם הם היו ב-1956. בחיפה בדואר וכו'. שאלה זו יכולה להביא לכם פרס.

פגישה בתחנה. מאחורי הפניה המור זהה הסתרה העלומה אנושית מרתקת. היא נגעה בעיקר לשני אנשים: שמואל פרלשטיין וקרובתו אן גולדברג.

פרלשטיין, גבר גבוה וחסון בן 40, שי איבד את רגלו השמאלית בהיותו חייל בצבא הסובייטי שכבש את הארשה ב-1944, לא ידע אם קרובתו חיה ואם כן, איפה. לפני שנה, עבר פרלשטיין במקרה בתחנה המרכזית בתל-אביב, פגש אשה בת 30, שי הציגה את עצמה כאן גולדברג, קרובתו האבודה. מאחר שאן ירבה כבר באוטובוס לא הספיקו השניים להחליף דברים רבים. פרלשטיין לא הספיק אפילו להודיע לה כי אביה מת לפני שנתיים באמריקה והשאיר לה ירושה של מיליון דולאר. אולם אן הספיקה להבטיח שתבוא בקרוב לביתו של פרלשטיין בבת-גלים.

פרלשטיין חיכה לשוא: אן לא הופיעה. "אני בטוח שזו היתה היא", סיפר השבוע, בהסבירו מה דחף אותו להדפיס את המודעה הקטנה שלו. "יום אחד נכנסתי לדואר ב"חיפה וראיתי בחורה שהסתכלה בי כל ה"זמן. פניה נראו לי מוכרות אבל באותו רגע לא יכולתי לזהות אותה. רק אחרי שעזבתי את המקום נזכרתי מי היא. היתה זאת הבחורה שישבה ליד אן באוטובוס ושוחחה אתה בידידות. מיהרתי בחזרה. היה מאוחר מדי. היא כבר נעלמה".

פרלשטיין יצא לגלות את הצעירה האלמונית. "אן אמרה לי או שהיא תישאר בארץ רק שבוע. הבחורה הזאת בודאי יודעת איפה כתובתה. אני משוכנע שאם אצליח למצוא אותה, אמצא גם את אן".

גם טליפאטיה. אל תיבת הדואר 375 בחיפה הגיעו בינתיים עשרות מכתבי הי תשובה למודעה. לרוב היו אלה אורחים בעלי כחנות טובות אך מחוסרי כל אינפורמציה על הנושא, או פרחחים שרצו למתוח את פרלשטיין. אחד אף הציג את עצמו כמזמחה בטליפאטיה, הציג לפרלשטיין את זורתו במציאת אן, באמצעות מדען השימושי.

פרלשטיין לא התיימש. "השבוע אדפיס עוד מודעות ואדביק אותן בכל ישוב בארץ. אני מוכרת למצוא את אן".

שיגשוג זה תבע הרחבה. מנהלי הישיבה זכו, אחרי מאמצים רבים לקבל מגרש מאד-מות הקרו-הקיימת בשכונת משמשון, ליד חדרה, החלו להניח את התחי לבנין. אולם בני השכונה, סקרנים מטבעם, התענינו במעשי הפועלים. כשנודע להם כי עומדת לקום בתוכם ישיבה, לא התמלאו חרדת קודש. להיפך, תקף אותם זעם קרוש.

בני שמשון הקדוש. כמו תושבי כיכר-מאסאריק בתל-אביב, שחששו מפני מבנה חילוני בהחלט בסביבתם, קמו תושבי שכונת-משמשון כאיש אחד נגד הבנין החדש. הם הרסו את היסודות, פיזרו את החומרים. "אין לנו צורך בישיבה", טענו. היה זה נימוק שלא לענין. שום ישיבה בעולם לא הוקמה לבני המקום דהקא. אולם בני שמשון חששו בפני תקלה מסויימת מאד: ריכוז של בחוריינישיבה, שיתחילו לצעוק בשבתות: "שאבעס! שאבעס!"

השבוע פנה שרה-הדת אל שרה-המשטרה, תבע כי יינקטו צעדים נמרצים לריסון בניו של שמשון הגיבור, שביקשו - כמו אביהם הרוחני - להרוס את היכלה-קודש.

תעלומות

לאן נעלמה אן?

אין כמעט אדם בתל-אביב חיפה וירור שלים שלא נעצר לפחות פעם אחת לפני מודעה קטנה ומשוונה, שהודבקה במאות טפסים ברחובות. המודעה הבלתי-רגילה ב"קשה מקוראיה: "אל תקרע מודעה זו ואל תדביק עליה. בזה תלויה הכנסת סכום ניכר של מטבע זר בחוץ לארץ. פרס של 1250 ל"י ינתן למי שמכיר לפחות אחד מי שני עדים הבאים, בירושה גדולה. אותו הפרס של 1250 ינתן גם לבחור ולבחורה המבוקשים לחור".

התוכן, שהודפס גם בצרפתית, הודיע לה: אה: "בענין ירושה גדולה מחפשים: 1. בחורה ברונית (גיל 20) שהיתה ב"ד לאוקטובר 1956 (יום ב') בדואר המרכזי בחיפה (ע"י הנמל) בין השעות 11-12 בבוקר, בתור למברקים. סימנים: שערות שחורות אבל פנים לבנים חיוורים. עינים גדולות, שפתים קטנות מלאות. נחמדה. גבה בינוני. היתה לבושה (ספק מה) חולצה לבנה, חצאית כההה ירוקים. נעלי סירה אדומות. הסתכלה על נכה (כלי רגל, מכי